

eneste Menneske her i Landet forstod, at naar det var gaaet ned, var det, fordi Hjulene var standset, fordi vort økonomiske Liv laa dødt. Paa samme Maade siger de nu: Se, hvor Arbejdsløsheden er gaaet ned; kan I se, hvor vi fik Ret i, at der ikke skulde foretages noget! De siger det uden Tanke for, hvad der uden Nødvendighed er slaat i Stykker her i Landet i de halvtredie Aar, der er forløbet under denne Krise, de siger det uden Tanke for, hvad i Virkeligheden den mindre Arbejdsløshed i Øjeblikket er Udtryk for.

Vi kunde have haft Lov til at pege paa den mindre Arbejdsløshed her i Landet som et afgørende Vendepunkt i vor Økonomi, hvis denne Nedgang havde fundet Sted, samtidig med at Kronkursen var blevet stabil, og samtidig med at Prisniveauet havde været stabilt. Men man maa erindre, at denne mindre Arbejdsløshed er kommet, samtidig med at Dollarkursen i et Aar er steget med 27 pCt., og samtidig med at vort en gros Prisniveau er gaaet op med 16—17 pCt. Med andre Ord, den mindre Arbejdsløshed er kommet i en Tid, hvor vi er inde i en ny Inflationsperiode, saa at enhver, der vil tænke over disse Spørgsmaal, maa sige til sig selv: Saa maa vi altsaa forberede os paa igen at skulle den modsatte Vej. Deri ligger det tragiske i hele vort Valutaproblem, at vi samtidig med at vi drøfter Midlerne til Kronens Genrensning, som er nødvendig for Landets Økonomi, maa være klare over, at vi udsætter os for en langvarig Depression i Erhvervslevet, langvarig af den simple Grund, at det at bringe den danske Krone i Pari nu en Gang maa strække sig over en længere Periode, hvis vi ikke skal udsætte det danske Landbrug for en overordentlig farlig Krise. Det er klart, at den mindre Arbejdsløshed ogsaa staar i Forbindelse med, at Tysklands ulykkelige Sammenbrud har givet Industrien et Pusterum.

Men for øvrigt — mener nu Venstre, at denne Nedgang i Arbejdsløsheden er Udtryk for, at Erhvervene er ved at komme over Krisen, saa vil jeg sige, at saa ligger heri netop den største Anklage overfor Venstrepartiet, fordi dette gjorde Springet fra Importreguleringen over i en høj Toldbeskyttelse. I Stedet for at opretholde Importreguleringen, der hurtigt kunde afvikles, gik man ind i en Toldbeskyttelse dels for en længere Periode, dels af permanent Karakter.

Venstre siger nu: Se, hvor det gaar for Industrien, det gaar udmærket. Det siger Venstre, samtidig med at Venstre ved, at

det gennem Lovgivningen har forpligtet sig til at opretholde en Tredobling af Toldbeskyttelsen for den danske Cigarindustri, og samtidig med at det for en Række Industrier er gaaet med til en meget væsentlig Forhøjelse af Toldbeskyttelsen for al Fremtid, idet den højtærede Statsminister jo har erklæret, at den saakaldte Luksustold, som gennemførtes i Foraaret 1923, vil de to Partier gøre permanent i dette Efteraar. Det vil sige, at der gennemføres en stor permanent Forøgelse af Toldbeskyttelsen, som omfatter en Række af Danmarks Industrier: Konfektionsindustrien, Tekstilindustrien, Tapetindustrien, Porcelænsindustrien, Glasindustrien, Møbelindustrien, Pianoforteindustrien, Gummiindustrien og Hatteindustrien. Det nytter ikke, at de Herrer siger: Det gennemførte vi af fiskale Grunde, ingen vil tro det. Ingen vil tro, at et Styre gaar til at gennemføre en meget stor Forøgelse af Toldbeskyttelsen for at indvinde 1—1½ Mill. Kr. til Statskassen, som vel er det højeste, denne forøgede Toldbeskyttelse giver i Statskassen. Naar man siger, at det er en Luksustold, som man vil gennemføre af finansielle Grunde, giver man den en falsk Etikette. Samtidig med at man bedyrer, at man er Frihandelsmand, søger man at indsmugle under Navnet Luksustold en Toldbeskyttelse, der for de paagældende Industrier andrager mange Gange det Beløb, som gaar i Statskassen.

Her er sket det, som jeg advarede imod ved Toldlovsbehandlingen 1921, hvor jeg udtalte, at en af de Ting, som Demokratiet maatte passe paa, var, at denne Industrikrise ikke skulde blive benyttet til at give Industrien en permanent Beskyttelse for det kommende Slægtled. Det bedste Bevis paa, at hvad jeg her har sagt er rigtigt, er leveret derigennem, at det ærede Medlem Hr. Drachmann ikke har holdt sin sædvanlige Erhvervstale under Finanslovbehandlingen i Aar, men har helliget sig andre Enmer. Hvorfor? Fordi det ærede Medlem ved, at han har faaet draget i Land af Toldbeskyttelse, hvad han kunde regne med det var muligt at drage i Land. Og i det Organ, som det ærede Medlem har, har det heller ikke manglet paa Lovord over, hvad der gennem den Toldbeskyttelse er opnaaet for de paagældende Industrier. Hvad jeg her peger paa, er i Virkeligheden det, som det ærede Medlem Hr. Pürschel takkede Landbrugsministeren for forleden Dag: de store Ofre, som Landbrugsministeren havde bragt. Det har i Sandhed været store Ofre, Ofre af en saadan Art, at jeg ikke begriber, hvorledes en Mand daglig kan gøre sin